

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Govori na shodu v Idriji.

II.

Deželni poslanec dr. Ivan Tavčar je govoril:

Častiti zbor! — Pozvan, da bi pri današnjem shodu nekaj besed spregovoril, prevzel sem to nalogo tem rajši, ker sem si bil v svesti, da posel ne bode pretežak, ker bodeta še dva druga gospoda s svojimi govori na pomoč mi priskočila. Čuditi se pa vendar morate, da vidite v svoji sredi nas, ki smo kot slovenski liberalci na slabem glasu in, kakor pravijo, tudi sovražniki naroda! Res bolj naravno bi bilo, če bi drugi gospodje, ki zastopajo idrijsko mesto, danes stali pred Vami ter Vam razložili, kako so se trudili in pehali za Vas uboge tlačane, Vas idrijske delavce! Pa se bojim, da bi ti gospodje morali pripoznati, da so svojo pozornost bolj obračali na zajce po Vaših bregovih, nego pa na Vas, ki polovico svojega življenja morate preživeti pod temi bregovi v temnem osrčju zemlje!

Sedaj pa še nekoliko splošnih opazk:

Na Slovenskem sta sedaj dve stranki, kar je Vam že tako znano. Naša stranka obrača svojo pozornost pred vsem na to, da je slovenska narodnost še vedno v nevarnosti, da nam naš jezik še vedno ni povsod zagotovljen, in da je še vedno lahko mogoče, da nas Nemci ali Lahji zatro. Še vedno namreč se pripeti, da nam pri tem ali onem uradu oskubijo jezik slovenski, in tudi ni nič kaj nenavadnega, da postanejo sinovi slovenskih očetov nemškutarji, ki bi potem, ko dorasejo, slovenščino najraje pogoltnili. Ta zarod torej še ni zamrl, in dokler ta zarod ne zamre, toliko časa ne moremo reči, da jezik in narodnost nista v nevarnosti.

Druga stranka, katero vodijo nekateri mladi gospodje duhovniki, pa noče vedeti več, da je narodnost v kaki nevarnosti; pač pa povsod in vselej naglaša, da je naša starodavna vera in katoliška cerkev, v kateri smo vsi krščeni, in v kateri se krščujejo in se bodo tudi v bodoče krščevali naši otroci, v veliki nevarnosti. Ker pa ni Turkov, da

bi s svojim Mahomedom, kakor nekdanj, silili v deželo, in ker še celo Luteranov ni, da bi nam vsiljevali svoje krive nauke, so pa ti mladi gospodje z bujno svojo domišljijo steknili družega sovražnika katoliški cerkvi, to je slovenske liberalce. In trudijo in napenjajo se, da bi nas dasi smo dobri kristijani, izsuvali in izpehali iz cerkve, in ko smo zadnjič prišli v Stari trg, ne da bi napadali cerkve in njene služabnike, pač pa v namenu, da bi branili svoja prava načela, prišli so s kolom in palico nad nas, ter nam tako dokazali, da ni resnica na naši strani. Pa se tolažimo, da so višji duhovni bičali tudi našega Odrešenika, pa je vendar bila resnica na njegovi strani, neresnica pa na strani višjih duhovnov. Na svetu je že tako, da se resnica in palica malokdaj dasta zjediniti in da je resnica malokdaj na tisti strani, kjer je grčeva palica! —

Zategadelj tudi narodni stranki ni treba obupati, hoditi ji je trnjevo pot, ali končno pride vendar le do vspehov, kakor je vsaj do delnih vspehov dospela v zadnji šestletni deželnozbornski dobi, o koji Vam hočem malo besed spregovoriti.

Sedaj, ko je potekla šestletna doba našemu deželnemu zboru, vidi se mi važno naglašati, da se je naša stranka tudi v deželnem zboru vestno ravnala po svojih načelih, in da je vedno imela pred očmi napredek slovenskega naroda. Naši nasprotniki sklicujejo sedaj svoje katoliške shode, in njihovi govorniki poročajo o svojem delovanju v deželnem zboru. Ker nimajo večjih uspehov, pa obešajo vsako najmanjšo zadevico na svoj drog, ter si mej drugim pa tudi pomagajo s tem, da na vse pretege zabavljajo na nas slovenske liberalce, tako da mora ubogi kmet, kojega z grčevko k tem shodom priženo, misliti, da se je že antikrist mej nami naselil, in da vrag v peklu sedaj nima družega dela, kakor razbeljene postelje pripravljati za slovenske liberalce. Tudi naša dolžnost je torej, da zazvonimo s svojim zvonom, ter povemo deželi, kaki so bili uspehi, katere je narodna stranka po svojih zastopnikih priborila si v deželnem zboru.

Z vso pazljivostjo sem prečital govor gospoda poslanca Žitnika, v katerem je na mokronoškem

katoliškem shodu vernim poslušalcem razkladal, ka da je vse njegova stranka dosegla v pretečeni deželnozbornski dobi. Iskal sem in iskal, ali izvzemši uspeha, da je pokopala višjo dekliško šolo v Ljubljani, družega uspeha te stranke nisem mogel dobiti. Ta uspeh je pa toliko bolj žalosten, ker so bili gospodje s kanonikom Klunom poprej obljubili, da bodo glasovali za to šolo, če bodo poslanci narodne stranke poprej glasovali za neko drugo samostansko podporo. Ko pa je bila samostanska podpora s pomočjo naših glasov pod streho, so svojo besedo pozobali, kakor se pozoblje zrela črešnja, in o višji dekliški šoli niso hoteli ničesar vedeti. V drugem pa je poslanec Žitnik, ker družega povedati ni vedel, moledoval o tem, da je deželna bolnica predraga, da je gledališče predrago, z jedno besedo bil je kakor gospodinja, ki hodi na trg, ter pribaja zdihovaje domu: moj Bog, jajca so po groši, in solata je predraga! Pa s samim zdihovanjem ni ničesar pomagano, in to mi lahko verujete!

Takrat, ko se je pričel deželni zbor, nam je bil minister Gautsch ravno razgnal Kranjsko gimnazijo, mej tem, ko se niti z mazincem ni dotaknil male nemške gimnazije v Kočevji. Mi privoščimo Kočevju nemško gimnazijo, ali zahtevamo pa tudi z vso odločnostjo, da se Slovencem gimnazije ne jemó, ker jih imamo itak premalo. In tako smo koj od pričetka z vso silo se postavili za to, da se ima Kranjska gimnazija zopet ustanoviti in ravno naše stranke misel je bila, da ne bo temu zavodu pomagano ničesar, če se ustanovi kot nižja gimnazija, in da ima le tedaj lepo prihodnost, če se ustanovi kot višja gimnazija! Da, naša stranka je prva sprožila misel o višji gimnaziji v Kranji, ter žela s to idejo v prvih časih le pomilovanje in zasmeh. S tem večjim zadoščenjem ozira se sedaj na pridobljeno višjo gimnazijo v Kranji, v veseli zavesti, da je končno vendar le zmagala ideja, katero je bila naša stranka od pričetka na svoj prapor pripela.

Sploh je naša stranka v deželnem zboru vedno in pri vsaki priliki potegovala se za šolstvo. Pri neki priliki sem omenjal, da za šolstvo naša dežela preliha svojo srčno kri, in še danes sem prepričan, da je šola vredna, da za njo dežela svojo srčno kri

Listek.

Nekaj o naših slovenskih junakih.

Danes je sedemnajst let, kar se je domači pešpolk št. 17. v boju pri Jajcih za večno oslavlil. Stali so v tem boju naši vojaki, kakor skala, kakor hrib, rama ob rami. Hvala in čast jim bodi, kajti očastili niso samo sebe, očastili so ves slovenski narod. Zastonj jim ni tedanji divizijonar, Njega kralj. Visokost vojvoda Württembergski rekel: „Avstrija nima boljše trupe, kakor je 17. pešpolk“.

Pri vseh početjih sem bil vedno pri teh korenjakih in sem videl, kako možato so se povsod obnašali. Ko je avstrijski pijonir stopil prvokrat na bosansko zemljo, ta ni bila tako kultivirana, kakor danes. Takih potov, po katerih se pri nas voziti more, takrat tam ni bilo. Da se je mogel živež za nami voziti, morali so pijonirji prej pota popraviti ali pa iznova narediti. Lahko si torej vsak misli, kako počasi se je „pratežna kolona“ z živežem premikala in za koliko dni zaostala za nami. Vojaki večkrat niso mogli redno živeža dobivati, ali nikdar nisem čul domačega fanta zaradi tega godrnjati. Mnogo so tudi častniki uplivali na to, da so vojaki vkljub mnoge pomanjkanja vedno le dobre volje ostali.

Počivali smo nekega dne na visoki planini. Da je bil vsak truden, žejen in lačen, to se mu je na obrazu bralo. Da pa tudi ni imel nihče niti živeža niti pijače več, to se mu je na ustnicah videlo, kajti te so bile lepo mirne. Sluga prinese nekemu poročniku kovčeg z živežem in čutaro s pijačo. Kdor misli, da se je utrujeni častnik prvi okrepčal, se zelo moti. Poznal je kaj dobro slabotnike svojega oddelka; onim je dal prvim piti in jesti in slednjič sam ničesar ni imel, da bi se bil pokrepčal. Ako se na ta način z vojaki ravna, potem ni čuda, da gredo vojaki, ako je treba, zanj tudi v peklo po kostanj.

Ko je bil ta polk pred bojem pri Rogeljah, to je v noči od 4. do 5. avgusta 1878. l. v taboru, je celo noč tako hudo deževalo, kakor da bi iz škafa lil. Tla so bila nakrat tako premočena, da ni bilo mogoče vleči se utrujenim vojakom. Sotorov, kakeršne imajo dandanes vojaki, takrat še ni bilo. Kaj so torej storili naši pridni slovenski fantje? Po pet in pet so glave skupaj steknili in pet pliščev je varovalo njih glave in nekoliko života mokrote. Celo noč tako na nogah stati, drugi dan v boj iti in se kakor lev hlabro boriti, to more storiti le tisti, ki se boji Boga, ljubi presvetlega cesarja in domovino, spoštuje svoje predpostavljene

in jim zaupa; in tak je slovenski vojak, pokazal je to kakor že prej tako tudi o bosanski okupaciji, ne samo jedenkrat, ampak sto in stokrat.

Kako hraber zna biti sin kranjske dežele, pokazalo se je v boju pri Jajcih.

Bilo je 7. avgusta 1878. l. ob 6. uri popoldne. Jeden bataljon 17. pešpolka kot železna ali zadnja rezerva je stal ali bolje rečeno ležal za divizijonarjem. Bošnjaki so že streljali od 9. ure zjutraj ali še jim ni zmanjkalo streliva in tudi umakniti se nečejo. Turške regularne baterije še vedno mečejo grom in smrt „gjavru“. Naše levo krilo ne more naprej, nečem reči, da se že skoro nazaj pomika. Situacija je bila kritična. Tu stopi res vrli in hrabri major Trček pred divizijonarja in ga prosi, naj ga s celim bataljonom pošlje na levo krilo, da prepodi zagrizene Mohamedance. Celo bataljona divizijonar ni hotel odposlati, ker bi potem ne imel nobene rezerve za najkritičnejši trenutek. Odpošlje torej samo dve stotnji pod poveljstvom Trčka in to število vojakov je zadostovalo, kakor se je pozneje pokazalo, da je zbežal vražni Turek. Svet proti levemu krilu je bil tako vstvarjen, da se ni moglo vedno skrito marširati. Oddelke za oddelkom prekorači kakih dve sto korakov široki travnik. Turške puške pokajo, turški topi bljujejo,

prelije. Radi tega norčeval se je poslanec Žitnik na mokronoškem shodu z mene, prej kot ne pa bi me bil hvalil, če bi govoril za to, da naj naši učitelji zopet postanejo cerkveniki, kakor so bili nekdanj! Lahko pa rečem, da mi je Ignacija Žitnika zasmeševanje na tem polju ljubše, nego bi mi bila njegova hvala!

Naša stranka pa se je tudi za slovenskega kmeta vedno iskreno potegovala. Ta stani si je tako imenovana katoliška stranka čisto za sé pridržala. Kranjski kmet — hvala Bogu ne v celoti — je sedaj tisto v rokah gospodov kaplanov, kar je gališki kmet v rokah poljskih graščakov! Na Gališkem se že gibljejo kmetje, ter se hočejo oprostiti jarma grajščinskega, ravno tako bo tudi pri nas začel jendokrat naš kmet uvidevati, da mu je Bog glavo zato vstvaril, da ž njo misli, in da nikakor ne gré, da bi ga mlado duhovništvo, kakor otroka, ki hoditi ne zna, za roko vodilo. Prišli bodo časi, ko se bo tudi naš kmet postavil na krepke svoje noge, in tolaži me, da bo takrat sprevidel, da so bili slovenski liberalci, katere danes v dno pekla preklinja, vsaj taki njegovi prijatelji, kot tisti mladi duhovniki, ki dandanes zvonec nosijo po ljubljanski škofiji, dražeč slovenskega kmeta proti slovenski gospodi, in hujskajoč kmetске vasi proti našim mestom!

Da, prijatelji kmetškega stanu smo mi, in tudi v deželnem zboru smo se kot take kazali! Ni treba mi omenjati, s kakim veseljem in brez vsacega godrnjanja smo glasovali za ceste po deželi, za vodovode, za vodne naprave, in uravnavanje rek in potokov. Dasi smo po večini zastopniki mest, nam ni nikdar v misel prišlo, šteti deželne groše, koliko jih dajo mesta, in koliko kmetске občine. Pri tem nismo delali razločka mej mesti in deželo, ker morata dežela in mesto jedno biti, ker si morajo mesta in in dežela skupno pomagati, če se hoče, da bodeta ljubezen in mir kraljevala v deželi.

In, ali mislite, da bode dežela kranjska prišla do boljšega blagostanja, če se bo neprestano, kakor se to do sedaj godi, naš kmet hujskal proti meščanom, prav tako, kakor bi poštene kmet ne imel hujšega nasprotnika, nego mu je meščan? In če me je kaj v deželnem zboru bolelo, bolelo me je to, da so zastopniki kmetških občin, včasih tudi pri malenkostih, kakor jeden mož glasovali proti beli Ljubljani, če se je kaj v njeno korist nasvetovalo! Bog daj, da bi se v prihodnje kaj takega več ne opazovalo!

Zastopniki narodne stranke pa so nasprotno vselej kakor jeden mož glasovali za koristi dežele, in marsikaj, kakor draga cesta Sodražica-Hrib itd. sklenilo se je le z njihovo pomočjo. Naši nasprotniki se pred vsem oklepajo novega lovskega zakona, in dovolite mi, da o tem zakonu, ki še ni dobil najvišjega potrdila, nekoliko treznih besed spregovorim.

Novi lovski zakon je nabrušeno orožje, koje sukajo neprestano naši klerikalni nasprotniki, češ, pogledjte, kako izdajajo slovenski liberalci slovenskega kmeta, in zajec, ki objedava repo in korenje, ter gloda mala drevesca, ta zajec jim je več, kot blagostanje in koristi našega kmeta. Res je, ta beraški zajec ni piškavega oreha vreden, in če bi se dal zatreči, smo tudi mi na tisti strani, ki mu pogin

da se je kar zemlja gibala. Padel je tukaj pokojni poročnik Črne zadet v trebuh. Revež se je vil na vse strani, kakor kača; kdo bi se pa ne, ako ima svinec v trebuhu! Tedanji pobočnik majorja Trčka, poročnik (sedanji stotnik) Matej Prašnikar, zapazivši, kako se Črne vije, mu priskoči na pomoč v kljub brezštevilnim turškim kroglijam in bombam, katere so bile zdaj, ko sta bila sama na planjavi, le tema dvema namenjene. Pobočnik je prinesel svojega tovariša v zavetje, ga tam oddal sanitetnim vojakom in na to zopet šel na svoje službeno mesto. Ta častnik je tudi leta 1866. kot kadet v Italiji nekemu častniku, ko so hoteli neko reko preplavati, življenje rešil. Želeti je torej, da bi ta hrabri in vrli korenjak naše kranjske dežele tudi v višjih sferah sodeloval v 17. pešpolku in bil v posnemalni vzgled mlajšemu naraščanju.

Omeniti moram, kako hrabro se je obnašal ta dan tudi pešec Eisenzopf doma iz Kočevja. Bil je fant prebrisane glave, zato je opravljal službo ordonance. Odposlal ga je že umrli stotnik Stojan k oddaljenemu oddelku svoje stotnije z važnim poveljem. Mej potjo ga zadene sovražna kroglija v leva rebra. Vkljub krvaveči rani žene ga čut dolžnosti dalje do častnika, kateremu je gladko po

želi. Čemu tudi ne, lovi na Kranjskem so z zajcem malo vredni in brez zajcev bi bili isto tako nič vredni. Pač pa je škoda, ki je napravi ta glodavec kmetu, občutna, in vsak, ki ima pošteno mišljenje v sebi, mora biti za to, da se ta škoda v kolikor je resnična, kmetu povrne in poravna.

Kake so bile glede zajca razmere v deželnem zboru? O teh razmerah je treba jasno govoriti, in nepošteno je, če se prikrivajo, ali pa še celo zavijajo, kakor se to godi po katoliških shodih. Na jedni strani imamo lovski zakon, ki je v nekaterih mestih trd in kmetu malo pravičen. Na drugi strani pa smo imeli predlogo vladno, ki je na nekaterih mestih še trša od sedaj veljavne postave. S to svojo predlogo je odkrila vlada svoje mišljenje, iz kojega je moral vsak trezno misleč sklepati, da bo težko predložila v najvišje potrjenje kak zakon, ki bi sedanje razmere na vrat na nos kar čez noč predrugačil in prevrgel. Nasprotna nam stranka zahtevala je: „mi hočemo zajca ali pa nič!“ To se pravi: Če bi se zajec na milost ali nemilost ne izročil tej stranki, potem naj ostane vse pri starem! Potem naj ostane v veljavi tudi sedanji zakon, potem naj kmet še naprej zdihuje kakor je zdihoval do sedaj! Z jedno besedo, silila je z glavo skozi zid, meneč, da je njena glava trša od stene. Mi smo pa tudi tukaj ozirali se na koristi kmeta in dejali smo si, da je boljše nekaj, kakor pa nič. In vso svojo pozornost obračali smo na to, da se vladna predloga, kolikor mogoče spremeni na korist slovenskemu kmetu, in da se pred vsem ustanovi neko poročstvo za to, da se bode plačevala resnična in pravična odškodnina za škodo, po divjačini storjeno!

Zategadelj lahko trdim, da bode novi lovski zakon, če se potrdi, uspeh naše stranke, in to v prvi vrsti tudi zategadelj, ker se bode z njim navadno županstvom prepuščalo, da bodo sodila o lovskih škodah!

Govornik pojasnjuje še nekatere druge manj važne zadeve, ter sklene z besedami, s katerimi proslavlja slovanskega škofa Strossmayra, kojemu se je pričetkom avgusta poklonila deputacija — slovenskih liberalcev, mej tem, ko se o slovenskih „katoličanih“ ničesar ne čuje, da bi hoteli slaviti takega škofa!

V Ljubljani, 7. avgusta.

Grof Badeni — ministerski predsednik.

Veliko se govori in piše o tem, da bode grof Badeni novi ministerski predsednik. On ima zaupanje vladarjevo in je v administraciji se pokazal jako spretnega. Badeni je najboljši namestnik, kar jih je Galicija imela. Proti njemu je pa vender več pomislekov. Dober uradnik še ni dober minister. Badeni je doslej posloval le v Galiciji, kjer ni pravega meščanstva, ne velike industrije in ne četrtega stanu v pravem pomenu besede. V Galiciji so le plemenitaši in kmetje. Kdor je posloval v taki deželi, ki je za petdeset let za drugimi kronovinami, bi se težko spoznal na Dunaju. Za večino bi mu šlo morda tudi težavno. Samo z levičarji bi se Poljaki ne marali zvezati in tudi v višjih krogih za tako večino ne marajo. Hohenwart pa s svojim klubom neče vstopiti v novo koalicijo, ako levica ne izbacne skrajno narodnih elementov. Tega pa

vojaško naznanil, kar je stotnik ukazal. Po izvršitvi povelja povrne se hrabri korenjak zopet na svoje službeno mesto. Mej potjo nazaj — ga zadene druga sovražna kroglija, nekoliko nižje. Zdaj je moral obležati; ni imel več toliko fizične moči, da bi bil mogel stotniku sporočiti o pravi in resnični izvršitvi prejetega povelja. Živel je potem še 6 dni. Pokopan je v Jajcih. Po njegovi smrti so stariši dobili srebrno svetinjo za hrabrost I. reda, katera je bila priznana od najvišjega Gospoda Eisencopfu za njegovo hrabro, požrtvovalno in vestno obnašanje pred sovražnikom. Pač slaba zamemba — sina za svetinjo — si bo marsikdo mislil, ali temu ni tako. Človek mora prej ali pozneje svet zapustiti, in kaj hitro po smrti ga vse pozabi; svetinja ostane v spodbudo poznejim potomcem in tako spomin človeka, ki si je vsled svojega vrlega obnašanja svetinjo pridobil, nikoli ne izumre. Takih in enakih činov hrabrih korenjakov naše prekrasne domovine bi vam še mnogo naštel, ali za danes, kot ob sedemnajstletnici boja pri Jajcih, naj te vrstice zadestujejo mlajšim vojakom v posnemanje in spodbudo, naj jih bodre, da bode našim vrlim fantom ostal dobi glas: Avstrija nima boljših vojakov od kranjskih fantov.

levičarji pred volitvami najbrž ne store. Samo po državnozbornskih volitvah bi bila taka preosnova strank mogoča. Grof Hohenwart sam bi se morda tudi sprijaznil še z Mengerjem, a bati se je, da bi v tem slučaju izstopilo več poslancev iz njegovega kluba, ki bi potem najbrž razpal. Pa če bi tudi Badeni dobil večino, bi v parlamentu sadel na silne težave. On ni za volilno reformo. Ko bi to poskušal odložiti, bi pa Mladočehi, protisemitje in nemški nacionalci začeli najhujšo obstrukcijo. Badeni bi se potem ne mogel dolgo držati in po njegovem odstopu bi pa drugega ne kazalo, kakor poklicati grofa Taaffeja ali pa Steinbacha.

Ogersko. Trendinski komitat je razposlal okrožnico na vse komitate, da sklepajo zaupnice ministerskemu predsedniku Banffyju v Agliardijevi zadevi. Mošanjski komitatski zastop je pa že dvakrat izrekel se proti tej okrožnici. Vsled tega je veliki župan grof Viljem Palfy odstopil, proti podžupanu Nothu so pa začeli preiskavo. Vso to zadevo je vlada najela in jej je jako nepovoljno, da vsi komitati niso za zaupnico. Banffy je hotel to stvar porabiti proti Agliardiju. Misli je, če se tako dežela izreče proti Agliardiju, bode ta rad ostavil Dunaj. Namen se pa vladi menda ne posreči. Ogerska vlada je v veliki zadregi, kje naj vzame ljudi za vodstvo civilnih matrik. Na Ogerskem pomanjkuje sposobnih ljudi. Da si pomaga iz zadrege, je osnovala poseben državni učni tečaj za vodje matrik. — Jeseni se bode baje imenovalo zopet več dednih članov gospodske zbornice, da tako dobi vlada večino za nerešeni proticerkveni predlogi. Banffy je svoje zmage že skoro popolnoma gotov, da se le do jeseni stvari zanj neugodno ne zasujejo.

Okupacija Makedonije. Ruski listi vedo povedati, da so se Avstrija, Nemčija, Italija in Anglija dogovorile, da naj Avstrija zasede Makedonijo. Ruski listi prete, da se v tem slučaju zveže Rusija s Turčijo in Francijo, da ohranijo Makedonijo Turčiji. V avstrijskih diplomatskih krogih se zatrjuje, da je ta novica izmišljena in si Avstrija sploh ne želi nakladati sama skrbij. Nam se tudi ta vest ne zdi verjetna, če tudi se že več let govori, da Avstrija teži proti Solunu.

Zveza mej Srbijo in Bolgarijo. Za to, da se srbski kralj voli za bolgarskega kneza, deluje v Bolgariji posebno Stambulovljeva stranka. Ruska vlada se pa ne ujema s tem združenjem in bi take volitve nikdar ne priznala. Nam se taka volitev tudi ne zdi verjetna, ker nasprotje mej Bolgari in Srbi še ni zginilo. Jedino, ko bi Stambulov bil minister, bi bilo kaj takega mogoče, ker je on umel volitve tako voditi, da je dobil sebranje, kakeršno je ravno želel. O sedanji vladi pa ni verjetno, da bi se poslužila take sile.

Armensko vprašanje. Turčija je odgovorila na zahteve glede Armenije. V nekaterih točkah je prijenjala. Zadovoljna je s tem, da se dodajo generalnim in podguvernerjem sveti iz mahomedanov in kristijanov. Tudi temu več ne oporeka, da se imenuje nekaj kristijanov za podguvernerje. Tudi v žandarmerijo je turška vlada pripravljena vzprejeti nekaj kristijanov. Kurde bode skušala stalno naseliti. Druge zahteve velevlastij je odbila, posebno neče turška vlada dopustiti nobene evropske kontrole in neče nič slišati o kaki reformi pobiranja davkov. Angleška vlada s temi obljubami ni zadovoljna, ter prav ne verjame, da bi jih Turčija samo sploh izvela. Anglija zahteva, da se izpuste vsi politični jetniki, katerih niso obsodila sodišča; velevlastim pa prigovarja, da bi poslale v Armenijo evropskega komisarja, ki bi prevzel vladanje in bil odgovoren le kontrolnemu svetu evropskih vlastij v Carigradu.

Dopisi.

Iz Kroke, 3. avgusta. Že lansko leto sprožila se je misel, rajnkemu velezaslužnemu nadučitelju M. Kovšci postaviti dostojen spominek v šolskem poslopju v Kropi. Misel dobila je takoj rodovita tla in učiteljsko društvo za okraj Radovljica preskrbelo je potrebno dovoljenje za vzidavo spominske plošče pri tukajšnjem krajnem šolskem svetu, ter naročilo ploščo pri g. Vurniku v Radovljici. Odkritje plošče vršilo se je prav slovesno po programu naznanjenem v „Slov. Narodu“ in sicer v dan 31. julija t. l. Ker je bilo isti dan tudi uradno okrajno učiteljsko zborovanje za okraj Radovljica, razume se, da so bili, razun treh, kateri so se opravičili, vsi učitelji in učiteljice tega okraja pri slavnosti navzoči. Zastopani pa so bili tudi drugi okrajji, vzlasti kranjski.

Povsod pa še ni bil šolski pouk dokončan in marsikateri se ni mogel udeležiti. Gostje dohajali so že zjutraj za rano, kakor jih je ravno vlak dovedel. Pri prvi hiši v trgu bil je postavljen dostojen slavalok z napisom „Bog čuvaj vaš prihod“. Ko se gostje nekoliko okrepčajo, gredo na slavnostni prostor, kjer je že zbrana šolska mladina s krasno šolsko zastavo. Trg, kakor tudi šolsko poslopje okrašen je s cesarskimi in narodnimi zastavami. Ob poldeveti uri šel je slavnostni sprevod proti župni cerkvi, na čelu šolska mladina, gasilno društvo, gosti, krajni šolski svet, občinski odbor, sorodniki in domačini. Mašo je daroval g. župnik Fr. Hoenigmann. Po maši pa so pevci zapeli na grobu rajnega „Blagor mu“. Na to so vsi krenili k šolskemu poslopiju. Okrajni šolski nadzornik profesor F. Levec je opisal v slavnostnem govoru pokojnikovo življenje. Omenil je, da pokojnik ni bil ne pesnik ne pisatelj, a bil je popolen mož, in zasluži, da se mu postavi spomenik v šolskem poslopiju. Spoznal ga je prvič pred devetimi leti, ter uvidel, da je mož na pravem mestu, kremenitega značaja, neupogljiv, natanko spolnjujoč svoje dolžnosti, a ne samo to, delal je tudi za občino, pisaril pozno v noč in ugled učitelstva širil. Bil je pravi vzor slovenskega učitelja. Doma Podvelbom na Notranjskem navzel se je že v zgodnji mladosti ljubezni za svoj rod, deloval v ožjem krogu vedno v prospeh in izobrazbo naroda. Ustanovil je bralno in pevsko društvo. Odgojil je v trgu trojni šolski rod in marsikaterga dovedel do boljšega kruha. Ker je bil mož zaslužen, postavimo mu pomnik, toda ne samo na mrtvi steni temuč bolj v naših srcih, da ga posnemamo v vsem njegovem delovanju. Nato se je plošča odgrnila. Široka je blizu meter in primerno visoka ter nosi napis: „Svojemu mnogoletnemu predsedniku vzornemu nadučitelju Marku Kovšči, * 25. sušca 1838. Podvelbom † 24. svečana 1894. v Kropi postavilo hvaležno učiteljsko društvo v Radovljici, 31. julija 1895“. Nad ploščo pa je iz belega mramorja izklesana doprsna podoba rajnega. Vsa čast g. Vurniku iz Radovljice, ki je delo tako ukusno izvršil. V tem ko se je plošča odgrnila, so pokali topiči. — Pol ure pozneje bilo je uradno zborovanje, pri katerem se je predstavil novoimenovani g. c. kr. okrajni šolski nadzornik And. Žumer, ob katerem pa tudi poslovil dosedanj g. c. kr. okr. šolski nadzornik profesor Fr. Levec. Gotovo ga bo vsak izmed učiteljev ohranil v hvaležnem spominu. Skupen obed z običajnimi napitnicami in pokanjem topičev bil je v gostilni pri J. Jalenu. Prehitro je prišel čas odhoda in razšli smo se vsak na svoj dom in počitnice. K.

Is Mokronoga. 5. avgusta. (Šolske vesti.) Na tukajšnji četrterazredni ljudski šoli se letos ni izdalo tiskano letno poročilo, menda zato ne, ker je lansko leto veliko stalo, ter se je s tem namenom šolski občini prihranilo nekoliko novcev. — Šolsko leto se je končalo dne 30. julija; prične se pa prihodnje šolsko leto dne 16. septembra t. l. Začetkom šolskega leta je bilo 313 šol obiskujočih otrok; mej letom jih je umrlo 11; a koncem šolskega leta jih je bilo 307. Za višji razred, oziroma oddelk jih je bilo sposobnih 126, a nesposobnih pa 99 otrok; neizprašanih je ostalo 9 otrok. Poleg nadučitelja in voditelja so poučevali na naši šoli eden veroučitelj, eden učitelj in dve učiteljici. S ponavljalno šolo je bil v zimskem tečaju v zvezi tudi kmetijski tečaj po 1 uro na teden. Dobrotniki in podporniki „šolarske kuhinje“, ki obstoji že šesto leto, pripomogli so tudi to leto s svojimi mesečnimi prispevki, da je dobivalo v hudi zimi opoludne 59 vnanih otrok gorke jedi. Ta naprava je jako koristna, ker se s tem pospešuje povoljno šolsko obiskovanje. V ta namen so darovali: g. baron Ljudevit Berg 4 gld. 50 kr., g. Ivan Den 50 kr., gld. Amalija Donati 1 gld. 50 kr., g. Jožef Errath 1 gld. 50 kr., gospa Jozefa Hočevar s Krškega 9 gld., gld. Ljudevita Košenini 90 kr., gospa Marija Kummer 2 gld. 40 kr., gospa Marija Modričnik 2 gld., gospa Otilija Pfeifferer 3 gld., g. Frančišek Penca 50 kr., gospa Jozefa Pogačar 2 gld., gospa J. Putschnik 1 gld. 70 kr., gospa Marija Ravnihar 1 gld. 50 kr., č. g. Janez Rihtaršič 6 gld., g. Jože Rohrmann 2 gld., gospa Amalija Rosina 4 gld., gospa J. Šbil 3 gld. 50 kr., gospa Roza Šircelj 1 gld. 20 kr., gospa Neža Tekavčič 80 kr., gospa Terezija Tomschitz 10 gld., g. Karol Tomšič 2 gld., č. g. Janez Virant 4 gld., g. Eduvard Vohinc 1 gld. 50 kr., gospa Marija Wudia 2 gld. in moštvo slav. žandarmerijske postaje 50 kr. — Hrano so dajali: gospa Ana Bizjak 2 otrokoma, gospa Marija Cirar 1 otroku, gospa Karolina Jeriček 1 otroku, gospa Frančiška Kržičnik 1 otroku, gospa Marija Majcen 3 otrokom, gospa Reza Majcen 2 otrokoma, gospa J. Panovič 2 otrokoma, g. Fr. Penca 1 otroku, gospa Ana Pleteršnik 2 otrokoma, gospa Frančiška Povše 3 otrokom, gospa J. Širk 2 otrokoma, gospodična Cecilija Simončič 2 otrokoma, gospa Roza Šircelj 1 otroku, gospa Neža Tekavčič 1 otroku gospa J. Tomšič 1 otroku, g. Anton Tratar 3 otrokom, gospa J. Umberger 1 otroku in gospa Marija Zupančič 1 otroku. Za „narodno šolo“ so darovali: gospica Amalija Donati 50 kr., g. Viktor Rosina 2 gld. in g. nadučitelj 50 kr., za kar je šola dobila obilo raznega šolskega blaga za revno šolsko mladino. Vsem tem milim dobrotnikom in podpirateljem šolske mladine bodi na tem mestu izrečena prišerna zahvala: Bog povrni! Bog jih ohrani od

prvega do zadnjega še nadalje naklonjene ubogi šolski mladini!

Iz Sevnice. 5. avgusta. (Zahvala in prošnja.) Učenci štirirazredne ljudske šole v Sevnici s slovenskim in nemškim učnim jezikom uživali so v preteklem šolskem letu, ki se je končalo 31. julija, mnogotere podpore. Od slavnega krajnega šolskega sveta dobivali so revni šolarji brezplačno vse knjige, pisanke, risanke i. dr. Odbor 15 najodličnejših dam (predstojnica gospa Cvenkel, blagajničarica gospa Veršec) preskrboval je vse učence s potrebno stvarjo za ročna dela in vrh tega o Božiču obdaril 85 otrok s toplo spodnjo obleko. V zimskem času dobivali se oddaljeni učenci opoludne toplo hrano; pri tem se je razdelilo 8800 kosil v vrednosti 700 k. V ta namen darovali so in sicer: Bralno društvo in tamburaški klub v Sevnici 43 k., „Posojilnica“ v Sevnici 40 k., „Stajerska hranilnica“ v Gradci 20 k., č. gospodje: Janžek Ed., Lenček Fr., Smole Lud., Podvinski Ant. po 10 k., Medic Vinc., Starkl Mijo, Veršec Fr. po 8 k., Cajner T., Starkl J. mlajši, Kuček ml. po 4 k., Unger Ant., Starkl J. starejši, Koračin in gospa Hofbauer po 2 k., gospod Fabiani Ant. nabral je od g. kupčijskih potovalcev 40 k.; v jestvinah, kakor: kruha, moke, riža, kaše, krompirja, fižola, masti so mnogo darovali gospodje in gospe: Cvenkel, Dereani, Fabiani, Hofbauer, Kapler, Kladnik, Krulj, Kozinc iz Prešne Loke, Simončič, Schalk, Starkl starši in mlajši, Trupej iz Orešja in drugi. Kaplan in katehet č. g. Anton Podvinski preskrbel je tudi šolarjem krasno bandero, katero so učenci na dan sv. Rešnjega telesa v procesiji prvič nosili. V imenu obdarovanih šolarjev izreka podpisani vsem blagim dobrotnikom na njih milih darovih najprišernejšo zahvalo. Bog Vam povrni! Ker je mej učenci tukajšnje slovensko-nemške ljudske šole — bilo jih je letos 322, drugo leto jih bo še več — mnogo pridnih, pa podpore zelo potrebnih otrok, naj bo tukaj ob enem dovoljena prošnja, da bi se isti kolikor največ mogoče podpirali tudi v bodočem šolskem letu.

Jožef Mešiček, nadučitelj.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 7. avgusta.

— (Včerajšnji „Slovenec“) je obudil v Idriji in v okolici s svojimi opazkami k nedeljskemu shodu največjo — veselost, kakor vsak, ki jezik pokaže, ko si drugače ne more pomagati. Jezen, kakor le mora biti vsled lepega uspeha narodne stranke, jeclja „Slovenec“ psovke proti udeležencem shoda, katere imenuje „koruzarje“, in proti govornikom, mej katerimi je videl tudi „namestnika državnega pravdnika“. Čudno, da ne prekolne nebes, ki so narodni stranki tako lepo vreme kakor nalašč dala! Rad bi tudi videl „premalu poslušalcev“ in pa, da bi bili narodnjaki „planili“ nad „starega rudarja“, ki je baje napravil — kaplanski dovtip. Kjer je vse tako narobe, tudi s sluhom ni kaj prida. „Slovenec“ je vse narobe slišal. Vrlim Idrijcem privoščimo denašnje zabavo, če „Slovenca“ sploh še hočejo brati.

— (Osobna vest.) Predsednik najvišjega računskega dvora in državni poslanec grof Hohenwart prispel je predvčerajšnjim s soprogo v Ljubljano ter se od tod podal na svojo grajščino na Notranjskem.

— (Sestanek pri Ferlincu.) K jutrišnjemu občnemu zboru družbe sv. Cirila in Metoda namenjeni unanji delegatji, kar jih je tekom današnjega dne že prišlo v Ljubljano, se snidejo nocoj ob 8. uri pri Ferlincu, kjer bo de pevo društvo „Ljubljana“.

— (Gosp. Maks Fabiani.) za čigar načrt regulacije našega mesta se kaže splošno zanimanje, je napravil pred tremi leti na dunajski tehnični visoki šoli z izbornim vspehom diplomski izpit iz arhitekture, ter vsled tega dobil državni potovalni štipendij. Proučeval je nad dve leti starorimske in starogrške klasične stavbe v južni Italiji in na Grškem, kakor tudi srednjeveško in moderno arhitekturo v Italiji in Belgiji. Preteklo pomlad, vrnivši se s svojega potovanja, je razstavil svoje potovalne študije v dvorani društva inženjerjev in arhitektov, o čemur so pisali razni dunajski časopisi jako laskavo.

— (Polijske vesti.) Mizarskega pomočnika žena Marija Strajnar na Emonski cesti pretepala je sinoči svojo 9letno hčerko z železnim okovom tako neusmiljeno, da so ji morali hišni stanovniki siloma vzeti otroka in železo. Neusmiljena mati, ki svojo hčerko večkrat tako pretepa, naznanila se je državnemu pravdnistvu. — V rakovniški grajščini splašila sta se včeraj dva vprežena konja ter z vozom drvila proti Kurji vasi, kjer so ju pri mitnici ustavili. V diru podrla sta konja svetilko ob cesti ter poškodevala voz in opravo; druga nezgoda pa se k

k sreči ni pripetila, čeravno je bilo precej pasantov na dolenski cesti.

— (Javna varnost v ljubljanski okolici.) Kakor smo že poročali, bili so dne 27. in 31. julija v Udmatu napadeni tukajšnji pleskar Makovec in njegovi sinovi, ko so se zvečer vračali iz Ljubljane domov. Pri tej priliki bil je Makovec z nožem na roki ranjen, starejšega sina pa so napadavalci pogнали v Ljubljano, preteč mu z noži. Mestna policija polovila je napadavalce ter jih zaradi hudo delstva javnega nasilstva izročila c. kr. deželnemu sodišču; le postopač Adolf Müller, ki se je tudi udeležil napada, pobegnil je iz Ljubljane in se nahaja baje na Reki. — Kakor slišimo, storili so se že potrebni koraki, da se ustanovi v Udmatu ali na Selu žandarmerijska postaja, ki je z ozirom na neprestano ponavljajoče se izgrede res nujno potrebna.

— (Obsojena kaplana.) Pri črnomaljskem sodišču se je danes vršila kazenska obravnava proti črnomaljskemu kaplanu Mihi Klemenčiču in metliškem kaplanu Šešarku. Tožena sta bila zaradi žaljenja občinskega odbora črnomaljskega. To žaljenje sta zakrivila na katoliškem shodu v Črnomlju. Kaplan Klemenčič je bil obsojen na globo 30 gld., kaplan Šešarek pa na globo 15 gld. Kot olajševalno okolnost se je upoštevalo, da je upati, da se bosta gospoda poboljšala — kar se nam zdi jako optimistično domnevanje.

— (Izlet v Št. Vid pri Zatičini.) Prihodnjo nedeljo dne 11. t. m. priredi „Kmetijsko bralno društvo v Št. Vidu na Dolenskem“ veselico, za katero se kaže v narodnih krogih ljubljanskih veliko zanimanje. Veselice se bode udeležilo mnogo ljubljancov in žeteli je, da se jim pridružio še drugi. Prijazni Št. Vid bo ljubljanske goste radostno vzbujel. Na postaji bodo čakali vozovi, sploh pa je vse prirejeno in preskrbljeno, da bo ta veselica pomembna narodna slavnost, od katere je v narodnem oziru pričakovati lepega sadu. Ako bi bilo vreme v nedeljo jako neugodno, vršila se bode veselica dne 18., če pa bi vreme bilo le dvomljivo, bi se veselica vršila in je v obranitev vremenskih nepriklj že vse preskrbljeno. Ker letos itak ni posebnih izletov in slovostij, je pričakovati, da pohiti v nedeljo mnogo ljubljancov v prijazni Št. Vid.

— (Vihar in toča.) Iz Postojine se nam piše: Silno viharen dan je bil v ponedeljek dne 5. t. m. v Postojini. Zjutraj ob 3. uri je tresčilo v vas Gorice pri Postojini. Popoludne pa se je vsula od 5. do 6. ure toča in napravila v Postojini in okolici veliko škodo. Bila je debela kakor mali orehi in je padala celih 23 minut. Bilo je je še zvečer ob 9. uri za jedno ped debelo pod kapom.

— (Nova brzojavna postaja) z omejeno službo se je danes otvorila v Begunjah.

— (Bolnica za silo v Št. Petru na Krasu.) ki se je letos morala prezidati, bode skoro gotova. Za to zgradbo, ki utegne v slučaju kolere biti jako potrebna in koristna, je dal deželni odbor 200 gld. istotoliko južna železnica, postojinski okrožni zdravstveni fond pa 400 gld.

— (Vrl novinec.) „Primorec“ piše: „V Tržiču se je po vojaški nabiri prebrala prisega zbranim novincem le v italijanskem jeziku, dasi je bilo tam tudi več Slovencev, ki so pa le malo ali nič razumeli, na kaj in zakaj jim je priseči. (Lepe razmere!) Zato moramo pohvaliti mladeniča Pahorja iz Jamelj, da ni hotel priseči in je zahteval, naj mu berejo prisego v jeziku, katerega razume. Pa, oj nesreče! nikogar ni tu, da bi znal slovensko brati. Zato iščejo po mestu kakega Slovence, slučajno pa dobe in pripeljejo v dvorano očeta istega mladeniča. Nič ni pomagala jezica nekaterih, ki so javno pitali Slovence s „porchi schiavi“. Konečno se je tudi v Tržiču prisegala zvestoba in udanost cesarju v slovenskem jeziku.“

— (Zdravstveno stanje.) V Mateni na barji je škrlatica popolnoma ponehala. Izmed 35 zbolelih otrok jih je umrlo 9, ki so imeli ob enem vrtico. — V vaseh Zalag in Babni vr v kranskem okraju je zbolelo v poslednjih dneh 16 otrok in 1 ženska za škrlatico, ki je deloma združena s precej hudo vrtico. Dozdaj je 1 otrok ozdravel, 1 pa umrl. Storilo se je vse potrebno, da se prepreči daljnje razširjevanje bolezni.

— (Šolska poročila.) Na četrterazredni ljudski šoli v Radovljici so poučevali: Nadučitelj in voditelj Andrej Grčar, 1 katehet, 2 učitelja in 2 učiteljici. Učencev in učenk je bilo skupaj 173; za višji razred sposobnih je bilo 130, nesposobnih 36, neizprašanih 7. Učiteljska knjižnica šteje 198 zvezkov, šolarska pa 164, iz katere je izposodilo 80 učencev 406 knjig. — Obrtna nadaljevalna šola je imela v pripravljalnem tečaju in v 2 razredih skupaj 31 učencev, pripadajočih 14 obrtom; po rodu so bili vsi Slovenci. Poučevali so voditelj A. Grčar, 2 učitelja in podobar g. Vurnik (za strokovno risanje). Bodoče šolsko leto se prične na ljudski šoli dne 16. septembra, na obrtni nadaljevalni šoli pa dne 1. oktobra.

— (V Kapeli pri Radgoni) je izvoljen županom Janez Rantaša, svetovalcem pa Franc Lenartič in Jože Svetonja. Po dolgi, dolgi borbi dobila

je vender slovenska stranka venec zmage, akoravno so našim nasprotnikom na pomoč dohiteli i gospodje radgonski.

— (Pevska slavnost „slovenskega pevškega društva v Ptuj“.) Tudi letos se je izvršila običajna letna slavnost slovenskega pevškega društva v Ptuj prav velečastno. Udeležba je bila prav obila od vseh strani. Seveda je nekoliko uplivala potresna katastrofa in deloma tudi negotovo vreme. Pevcev in pevk je nastopilo okoli 130 in se je ves vzpored izvršil na splošno zadovoljnost. Vodstvo je prevzel v zadnjem trenutku na občno željo dež. posl. in pevovodja „Slavca“ g. Stegnar, ki je z znano spretnostjo vodil mnogobrojni zbor. Ne mogoč se spuščati v podrobnosti, naj le omenimo, da je posebno ugajal Volaričev ženski zbor s orkestrom „Slovenskim mladencem“, ki ga je divno izvajal zbor dam. Namestu izpadle „Vojaci na potu“ je pel ljubljanski „Slavec“, ki je poslal večjo deputacijo, Hudovernikovo „Naša zvezda“ z solo g. Rusa. Ves koncert se je, kakor rečeno, izvršil prav izborno in tudi zjutraj nekoliko neugodno vreme ni delalo nobenih ovir. Ptujka godba je prav krepko pomagala pri izvajanju vzporeda in tudi pozneje. Po koncertu je bila v narodnem domu prosta zabava, pri kateri se je čulo več rodoljubnih zdravic. Mlajši svet pa se je sukal do ranega jutra. Toliko za danes o tej lepo uspeli slavnosti.

— (Čitalnica v Brežicah.) ki je dobila svoje stalne prostore v hotelu Klembas, priredi kakor smo že javili, dne 11. avgusta v teh prostorih veliko slavnost, pri koji bodeta sodelovala slavno pevsko društvo „Merkur“ iz Zagreba in vojaška godba c. in kr. pešpolka št. 101.

— (Sneg.) V nekaterih krajih na Koroškem je v noči od sobote na nedeljo vse gorovje skoro do ravnine pobelil sneg.

— (Odbit rekurz.) Kakor znano, je nameštvo razveljavilo sklep tržaškega obč. sveta, da je v spomin na shod isterskih laških odposlancev meseca novembra l. l. vzida spominska plošča. Občinski zastop se je zoper to razveljavljenje pritožil, a ministerstvo je pritožbo odbilo.

— (Z mlekom pogašen ogenj.) V Lukavcu na Hrvatskem je mej hudo nevihto treščilo v hišo kmeta Kovačiča. Strela je ubila v hiši mlado ženo, jednega otroka in deklo ter staro ženo, ki je bila v kleti. Hiša pa je začela goreti. Sosedje so prihiteli na pomoč in res pogasili ogenj — a z mlekom! Mej prebivalstvom je namreč razširjena vera, da se ogenj, ki ga zaneti strela, pogasi le z mlekom. Ker so kmetice ravno pomolzele svoje krave, so prihitile s polnimi čubri in gasile z mlekom.

— (Razpisane službe.) Na petrazredni ljudski šoli v Postojni četrto učno mesto z dohodki III. plač. razreda. Prošnje do dne 14. avgusta okr. šolskemu svetu v Postojni. — Štiri mesta davčnih oficijalov v X. čin. razredu pri davčnih uradih na Kranjskem. Prošnje je v štirih tednih poslati predsedstvu finančnega ravnateljstva v Ljubljani. — Pri okr. sodišču v Kočevju mesto pisarja, večšega obeh deželnih jezikov, z mesečno plačo 30 gld. in komisijskimi dijetai.

* (Edvard Herold.) znameniti češki slikar in novelist, je umrl v Pragi, star 75 let.

* (Stambulov na odru.) Komaj je bil Stambulov dobro pokopan, že se javlja iz Hanovera, da je neka gledališka agentura obelodanila senačno dramo, „Stambulov, osvoboditelj Bolgarske“. Pa naj kdo reče, da nemški pesniki niso — hitri.

* (Velika tatvina.) V Bruslju so te dni v ondotni hranilnici ukradli doslej nepoznani tatovi iz neke kasete 180.000 frankov.

* (Grozna eksplozija) se je v soboto primerila v Lodzu. V kleti neke hiše je iz cavi izhajal plin. Domači sin je prišel z gorečo lučjo v klet, plin je eksplodiral in raznesel celo trinadstropno hišo. Sin je obležal mrtev, ostali prebivalci pa so bili močno ranjeni.

* (Moderni Otelo.) V gornji Šleziji se je neki Jakob zaročil z neko Valesko. Naznanil je ta zanj toli važni dogodek v časopisih, dodavši opazko: Nikomur ne dovoljujem ogovoriti moje nevesto.

* (Pariška tragedija.) Lahkoživa Ana Porte, imenovana „Nana“, je zbežala pred svojim ljubimcem k nekemu siromašnemu grofu Augueville de Baumont, kateri je stanoval pri njeni prijateljici. Ljubimec je hitel za njo. Grof mu je hotel zabraniti vstop, a mož mu je glavo odrezal, skočil k svoji ljubimki, jo ustrelil z dvema strela iz revolverja in naposled sam sebe usmrtil.

* (Zaprta „publikum“.) Gledališki ravnatelj Woltersdorf, ki je svoje dni imel gledališče v Königsbergu na Pruskem, je imel veliko osebja in je zatorej igral na treh odrih. Jeden teh je bil zunaj mesta. Neko zimsko nedeljo je dal „Ljubav in spletke“, občinstva pa je bilo grozno malo — jeden sam gledalec. Navzlic temu se je igralo in igralci so uganjali največje burke na odru. Ko je bilo to „publikumu“ preveč, vstane in pravi: „Če tudi sem jedini gledalec, morate vender igrati, kakor se spodobi“. Komaj pa je končal, ga je že imel redar, ki je sedel za nekim stebrom, ter mu velel: „Ker ste motili zabavo občinstva, vas v imenu postave zaprem.“ Na veliko veselje igralcev je moral „publikum“ z redarjem in predstave je bil konec.

Darila:

Družbi sv. Cirila in Metoda so od 20. jun do 20. jul. t. l. darovali: Neimenovan domoljub iz Idrije 100 gld.; sl. ženska podružnica v Prvačini po g. tajnici Alojziji Mozetič 100 gld. S tem darom je postala sl. podružnica vrlih rodoljubkinj že v drugi pokroviteljica naše družbe. — Iz Postojne je poslal blagajnik tamošnje podružnice g. G. Pikel 42 gld. 50 kr.; 19 gld. je udnine, 10 gl. ustanovnine požrtvovalnega g. pošiljatelja, drugo je Ciril-Metodijski dar. Darovali so: Preč. g. dekan in častni kanonik J. Hofstetter 10 gld., č. g. kapelan J. Brešar in g. Božidar Šeber po 1 gld., gg. Fr. Gaspari, R. Šeber, S. Primožič, M. Šeber in Iv. Ružička po 1 krono. Vč. g. J. Virant, župnik v Mokronogu je poslal 22 gld. 50 kr. udnine tamošnje podružnice in 5 gld. kot dar g. nadučitelja A. Pavčiča iz St. Ruperta mesto venca na grob rajnemu bratu J. Pavčiču, nadučitelju v Laščah. — G. Anton Trevn iz Jesenic je poslal 10 kron namesto venca na grob gospej Alojziji Jeglič c. kr. davkarja v Idriji. — G. F. Habjanič pri g. Jurci v Ptuj je daroval 2 kroni kot Ciril-Metodijski dar. V zadnji zahvali znamovani donesek 10 gld., ki jih je poslal g. Avgust Drukar, je bil nabran v nabiralniku pri g. Golarju v Kranju, oni dar 8 gld., ki je poslal g. dr. Vilfan iz Radovljice, pa v nabiralniku pri g. Fr. Kunstlju v Radovljici. — Pri srčno se zahvaljujoč požrtvovalnim darovalcem javljamo slovenskemu občinstvu, da bode odslej družbino blagajništvo priobčevalo izkaze družbi došlih daril vsak teden v obeh ljubljanskih dnevnikih, vsakih 14 dni pa v časnikih: Novice, Edinost, Mir in Domovina, ki so doslej dolgo vrsto let prinašali vse vodstvene družbine zahvale in s tem družbi posebno veliko koristili. Priobčevalo pa bode družbino blagajništvo darila v dnevnikih vsak teden, da darežljivi domoljubi in požrtvovalni pošiljatelji tem preje zvedo resnično prejetev doposlanih darov in njih vzgled tem preje vzbudi posnemalcev. V to pomozi Bog! — Zahvaljujoč se zvestim darovateljem in našemu vrlemu časopisju prosimo še krepkejšo podporo v bodoče!

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Uredništvu našega lista so poslali:

Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gosp. K. Schweiger v Idriji 50 kron, nabrane na zabavnem večeru političkega društva „Jednako-pravnost“ v Idriji iz veselja nad krasno uspehim prvim javnim društvenim zborovanjem. — G. Milka Mankočeva iz Griž 10 kron za Velikovsko šolo, nabrane v veseli družbi Savinčjanov, vračajočih se od ptujke pevske slavnosti dne 5. t. m. — Iz pušice v gostilni pri Šoržu v Škofji Loki 6 kron 48 vin. (po gospici Jerici Dolencevi). Skupaj 66 kron 48 vin. Živeli rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Slovinci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Književnost.

— „Slovanski svet“ ima v štev. 31 to-le vsebino: Nacionalna avtonomija; Ustava v Rusiji iz let 1861. in 1864; M. Jovičić: Ja sam sretan Alastor: Balada; Severus: Pobirki z Dunaja; Ogled po slovanskem svetu; Književnost.

Brzjavke.

Dunaj 7. avgusta. Levičarski poslanec dr. Tobija pl. Wildauer, vseučiliški profesor in zastopnik Inomosta, ki je bil že dlje časa bolehen, je zaradi diferencij z volilci odložil mandat.

Dunaj 7. avgusta. Koburžan je že pred nekaj dnevi zapustil Karlove vari, a nihče ne ve, kam je šel in kje se sedaj mudi, dasi bi po prvotnih dispozicijah moral že danes priti v Ebenthal in v četrtak biti v Sofiji. V Reinhartsbrunnu se snide vsa Koburžanova rod-bina, da sklene, kaj naj princ Ferdinand stori.

Išl 7. avgusta. Rumunski kralj se je včeraj posvetoval z ministrom Goluchowskim in nemškim poslanikom Eulenburgom.

Beligrad 7. avgusta. Verodostojni krogi zatrjujejo, da pristopita Srbska in Bolgarska trozvezi. V to svrhu je srbski poslanik Simić odpotoval v Išl.

Sofija 7. avgusta. Bolgarska vlada namerava Cankova in Karavelova tožiti zaradi veleizdaje. Dolži ju, da delujeta na odstranitev Koburžana in na izvolitev grškega kneza Jurija bolgarskim knezom.

Narodno-gospodarske stvari.

— Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani. (Dalje.) VII. Zbornični svetnik Karol Luckmann poroča o vlogi zbornice v Černovicah, ki je pri vis. c. kr. trgovinskem ministerstvu prošila, da bi se železniške tovarne tarife vzlasti izvozne tarife napravljale z najmanj veljavno dobo jednega leta. Odsek nasvetuje z jednako vlogo obrniti se na vis. c. kr. trgovinsko ministerstvo. — Nasvetu se pritrdi.

VIII. Zbornični tajnik Iv. Baumgartner poroča o vlogi zbornice v Ljubnem, ki se je obrnila na vis. c. kr. trgovinsko ministerstvo s prošnjo, da bi visokoisto primernim načinom na to vplivalo, da bi se carine prosto uvažanje v inozemstvu zgrajenih morskih ladij zabranilo s primerno premembo § 1. carinskega in monopskega reda, oziroma da bi se isti potrebam industrije primerneje tolmačil in da bi se sploh interesi domače industrije — tako posebno tudi z ojustrejo vršitvijskega zakona z dne 30. marca 1873, drž. zak. št. 51 — pri gradnji ladij, katere je še v prihodnje oddati, odločneje varovali, kakor je bilo to doslej. Odsek smatra prošnjo za utemeljeno in nasvetuje: Zbornica naj podpira prošnjo zbornice v Ljubnem. — Nasvetu se pritrdi.

IX. a) Zbornični svetnik Jernej Žitnik poroča o prošnji občine Spodnja Idrija za pomnožitev doslej obstoječih štirih semnje za dva živinska semnja v dan 17. marca in 2. junija vsakega leta. Pomnožitvi ugovarjajo sejske občine Škofja Loka, Žiri in Rovte. Ker doslej v mestu Idriji in v sosednjih občinah obstoječi semnji zadoščajo zahtevam in prošnja iz narodno-gospodarskega stališča ni utemeljena, pridružuje se odsek mnenju okrajnega glavarstva in nasvetuje: Zbornica naj se izreče proti pomnožitvi semnje v Spodnji Idriji. — Predlog se sprejme.

b) Zbornični podpredsednik Anton Klein poroča o prošnji srenjskega odbora na Studencu pri Blokah za dovolitev treh živinskih semnje na Studencu. Sejska občina ribniška ugovarja tej dovolitvi živinskih semnje, ker bi ti z onimi v Ribnici kolidovali. Tudi okrajno glavarstvo ne priporoča dovolitve semnje na Studencu. Ker v občini Bloke, potem v Ložu, Grahovem, Žerovnici in Cirknici obstoječi semnji za okolico zadoščajo in iz narodno-gospodarskega stališča pomnožitev ni utemeljena, predlaga odsek: Zbornica naj se v svojem poročilu na c. kr. deželno vlado izreče proti dovolitvi semnje. — Predlog se sprejme.

c) Zbornični svetnik Jož. Rebek poroča o prošnji vasi Videm in Podstruga za dovolitev štirih, oziroma dveh letnih in živinskih semnje tik kolodvora Dobropolje. Ustanovitvi teh semnje ugovarjajo občini Krka in Višnjagora, ker bi zaproseni semnji škodovali njihovim. Občine Sodražica, Ribnica in Gora so proti semnjem izi razloga, ker so v občini Videm že štirje semnji in bi ti vsled pomnožitve trpeli. Odseku se prošnja ne vidi utemeljena, ker dosednji semnji popolnoma zadoščajo in če je prostor v bližini kolodvora prikladnejši za semnje kot oni v Zdenski vasi, se semnji lahko premeste. Ker prošnja iz narodno-gospodarskega stališča ni utemeljena, se odsek pridružuje mnenju c. kr. okr. glavarstva in predlaga: Zbornica naj se izreče proti dovolitvi semnje v Podstrugi. — Predlog se sprejme. (Konec prih.)

— Cena hmelju bode letos izdatno poskočila, ker je na kontinentu komaj polovica toliko hmelja pričakovati, kakor lansko leto. V Savinjski dolini si ljudje služijo lepe novce s hmeljerejo.

Zahvala.

Podpisani odbor „Slovenskega pevškega društva v Ptuj“ izreka tem potom najiskrenejšo zahvalo vsem častitim gđ. pevkom in gg. pevcom, ki so se udeležili dne 4. avgusta 1895 slavnosti „Slovenskega pevškega društva v Ptuj“ in sodelovali pri koncertu, vršivšem se na vrtu č. gg. oo. minoritov; velenjenemu g. dež. poslancu S. Stegnarju-u, c. kr. učitelju v Ljubljani, ki je z izredno spretnostjo vodil veliki pevski zbor pri glavni vaji in pri koncertu samem; g. Francu Trevn-u, mestnemu organistu v Ptuj, ki je s požrtvovalnim trudom vodil mej letom pevske vaje; slav. društvu „Slavec“ v Ljubljani, ki je, kakor v prejšnjih letih, tudi letos s posebnim oddelkom izbornih pevskih močij izdatno pripomogel, da je koncert tako velečastno uspel; nadalje vsem č. gg. poverjenikom „Slovenskega pevškega društva“, ki so vestno in neumorno pospeševali v svojih krogih namen društva; prečast. g. o. Klemenu Salaman-u, gvardijanu in župniku v Ptuj, ki je blagodušno prepustil prostorni dvor minoritskega samostana za veliki koncert; čast. g. Josipu Vavpotič-u, ki je služil ob 11. uri slovesno sv. mašo; slavni čitalnici in slavnostnemu odseku, ki je prepustil prostore „Narodnega doma“ za zborovanje in preskrbel postrežbo in prenočišča mnogobrojnimi dragim gostom; vsem častitim damam, ki so iz posebne prijaznosti priredile bufet v „Narodnem domu“; konečno vsem častitim članom društva in milim gostom, zlasti pred. duhovništvu, vsemu posvetnemu razumnistvu, sploh vsem udeležencem slavnosti s priščno prošnjo, da podpirajo društvo po svojih močeh ter pripomorejo, da se bode tudi v bodoče krepko razvijalo in veselo napredovalo v povzdigo in čast slovenskega in slovanskega petja.

Odbor „Slovenskega pevškega društva v Ptuj“
dne 4. avgusta 1895.

Umrli so v Ljubljani:

V deželni bolnici:

- 3. avgusta: Neža Valjavec, delavka, 19 let.
- 4. avgusta: Meta Pirnat, gostija, 82 let.
- 5. avgusta: Andrej Pogačar, delavec, 42 let.

Tržne cene v Ljubljani
dné 7. avgusta 1895.

Pšenica, htl.	gl. kr.	Špeh, povenjen, kgr.	gl. kr.
Rž,	5 50	Surovo maslo,	80
Jedmen,	5 30	Jajce, jedno,	2 1/2
Oves,	7	Mleko, liter,	10
Ajda,	5	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	7	Telečje	62
Koruza,	6	Svinjsko	70
Krompir,	3	Koštranovo	38
Leča,	11	Pišanec	40
Grah,	10	Golob	17
Fizol,	11	Seno, 100 kilo	170
Maslo, kgr.	90	Slama,	178
Mast,	68	Drva trda, 4 metr.	740
Špeh, frišen,	58	" mehka, 4	5

Meteorologično poročilo.

Augst	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
6.	9. zvečer	732.8	17.4° C	sl. zahod	jasno	
7.	7. jutraj	733.9	13.8° C	sl. ssvzhod	oblačno	0.0
"	2. popol.	733.8	19.8° C	sr. sever	del. jasno	

Srednja včerašnja temperatura 17.9°, za 1.7° pod normalom.

Dunajska borza

dné 6. avgusta 1895.

Skupni državni dolg v notah	100	gld. 95	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	" 05	"
Avstrijska zlata renta	123	" 40	"
Avstrijska krona renta 4%	101	" 30	"
Ogerska zlata renta 4%	122	" 95	"
Ogerska krona renta 4%	100	" —	"
Avstro-ogerske bančne delnice	1075	" —	"
Kreditne delnice	399	" 75	"
London vista	121	" 40	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59	" 35	"
20 mark	11	" 86	"
20 frankov	9	" 62	"
Italijanski bankovci	45	" 75	"
C. kr. cekini	5	" 72	"

Dné 6. avgusta 1895.

4% državne srečke iz 1. 1854 po 250 gld.	151	gld. 50	kr.
Državne srečke iz 1. 1864 po 100 gld.	195	" 50	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	130	" 50	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	120	" 75	"
Kreditne srečke po 100 gld.	200	" 25	"
Ljubljanske srečke	23	" —	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	" 50	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	167	" 50	"
Trauway-društ. velj. 170 gld. a. v.	540	" —	"
Papirnat rubelj	1	" 29 1/2	"

Najboljši

zidarski čopiči
hišne fasadne barve
mavec (gips)

dobiva se pri

(962—4)

Adolfu Hauptmann-u v Ljubljani.

Elegantni album
— Ljubljana po potresu

in cesar v Ljubljani, s 16 jako zanimivimi podobami ljubljanskih razvalin, v platno vezan in pozlačen, kot najlepši vseh do sedaj izišlih, po jako nizki ceni samo 40 kr. in opis potresa zraven zastoj. — Ilustrovane knjižice po 20 kr., več skupaj pa ceneje.

Zahteva naj se le **Paulin** elegantni album ali ilustrovana knjižica, ki se dobivata po vseh knjigarnah.

V blagohotno naročevanje se priporoča

(843—12)

Jos. Paulin v Ljubljani.

Malo transito-skladišče

želi se takoj ali s 1. septembrom (1004-2)

v najem vzeti.

Ponudbe pod „skladišče“ upravnistvu „Sl. Naroda“.

Sesalke
in
brizgalnice
vsake vrste
motorje

za na veter, za zgret zrak in petrolejske motorje v svrhu napeljevanja vode ali pa za poganjanje strojev

vodovode
vasi, graščine, gospodarstva ali kmetije, ville, vrte itd.

A. KUNC, Moravska, Bela cerkev
specijalna tovarna, b (445—16)

Ilustrovani prospekti zastoj.

Zelodčne kapljice.

Te kapljice so zelo propešne (provzročujejo slast do jela, razstvarjajo sliz, so pomirjive in olajšujejo, ustavljajo krč in krepčajo želodec; rabijo pri nape-njanju in zapečenosti, preobloženem želodcu z jedili in pljodami i. t. d.)

Steklenica z rabilnim navodom velja 20 kr., tucat 2 gld., 3 tucate samo 4 gld. 80 kr.

Priporoča jih

Lekarna Trnkóczy

zraven rotovža v Ljubljani.

(822-31)

Posiljajo se vsak dan po pošti proti povzetju.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1895.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 9 minut naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, des Selsthal v Ansoos, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Curih, Steyr, Linz, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Eger, Karlova vane, Francove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 10 min. jutraj mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 7. uri 10 min. jutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des Selsthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
Ob 12. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selsthal, Solnograd.
Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Franzensfeste, des Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Breginje, Curih, Gmunden, Linz, Steyr, Pariza, Genova, Gmunden, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlova vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 20 min. zvečer mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Razun tega ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 26 minut popoldne osebni vlak v Lesce-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 52 min. jutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipsko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Planja, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Ischl, Ansoos, Zell na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovec, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.
Ob 8. uri 19 min. jutraj mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.
Ob 11. uri 36 min. popoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipsko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Planja, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Genova, Curih, Breginje, Inomost, Zell na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovec, Pontabla, Trbiša.
Ob 2. uri 32 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.
Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selsthal, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
Ob 9. uri 4 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena iz Ljubnega, Beljaka, Celovec, Pontabla, Trbiša.
Ob 9. uri 25 min. zvečer mešani vlak iz Kočevja, Novega Mesta.
Razun tega ob nedeljah in praznikih ob 10. uri 40 minut zvečer osebni vlak iz Lesce-Bleda.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 33 min. jutraj v Kamnik.
" 8. " 05 " popoldne " "
" 9. " 50 " zvečer " "
" 10. " 10 " zvečer " "
(slednji vlak le ob nedeljah in praznikih)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 55 min. jutraj iz Kamnika
" 11. " 15 " popoldne " "
" 6. " 30 " zvečer " "
" 9. " 55 " zvečer " "
(slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Veliko presenečenje!

Ker nam je došlo naročilo, naj popolnoma razprodamo našo Dunajsko veliko filijalko, takorekoč **podarimo** najlepše in najkoristnejše stvari.

Prodajamo 35 komadov za samo gld. 2.—

in sicer: Lepo pozlačeno uro, na minuto natančno in točno idoča, za kar se garantuje; 1 prekrasna pozlačena verižica za ure, ki se vsled lepe izdelave le teško more razločevati od pristno zlate; 1 elegantna kravata za gospode, najnovejša fačona; 1 prekrasna igla za kravate s simli-briljantom; 6 komadov finih žepnih robcev; 1 prekrasen častniški portemonnaie iz usnja; 1 prekrasen naprni gumb s simli-briljantom, ki je jako dobro imitovan; 1 prekrasen ustnik za smotke; 1 par mehaničnih manšetnih gumbov iz double-zlata; 1 elegantna pariška broša za dame; 10 komadov najfinejšega angleškega papirja za pisma; 10 komadov najfinejših angleških zavitkov in vrhu tega prekrasen uporaben predmet kot gratis-priloga. **Vseh 35 komadov gld. 2.—** Vsakdo bo priznal, da je ura sama več vredna, nego stane vseh 35 komadov, in se sploh garantuje za to, da dobro gre. Naj sleharni porabi priliko, ki se mu nudi zdaj in nikoli več potem, in naj naroči, dokler zaloga traja, s c. kr. poštнім povzetjem pri **Wiener Grand-Filiale Ch. Jungwirth, Krakov**

Dietlstrasse 64/E.

(1018—1)

NB. Kar bi komu ne ugajalo, se vzame nazaj.

Mlad trgovski pomočnik

za specerijsko trgovino vzprejme se takoj ali do 1. septembra t. l. — Več pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

(1019)

W. Libkowitz & Co., Dunaj, I., Sellenstrasse 17. Zagreb, Illica 30.

Ker je sezona pri kraju, se kolesa vseh sistemov prodajo po znatno nižanih cenah.

Mej drugim nova pnevmatic-kolesa po (337—25)

105, 110 in 115 gld.

Ceniki zastoj in poštne prosto. — Poučuje se brezplačno.

Cement

železniške šine, traverze,
cinkasto in pocinkano ploščevino
železo za vezi
kovanje za okna in vrata

sploh vse, kar se pri stavbah potrebuje, priporoča po zelo nižanih cenah

Andr. Druškovič

trgovec z železnino

(442—32)

Glavni trg št. 10. Ljubljana. Glavni trg št. 10.

!Nova in koristna iznajdba!

Patentovana v vseh deželah!

C. kr. priv.

aparati za konserviranje

(894—9)

piva

patent „Debelak“.

Neobhodno potrebni za vsako gostilno in za zasebnike.

Pivo ostane cele tedne sveže in slastno in ne gubi nič od svojih dobrih svojstev.

Aparat je sila jednostaven, kar se dostaje manipulacije z njim — ter je tu izključena uporaba ogljikove kisline ali drugih sredstev.

Cena komadu 75 gld.

Ledena omara od 10 gld. višje.

Cenik in navod o uporabi

pri izdelovalcu

Albinu G. Achtschin-u sen.

v Ljubljani, Gledališke ulice št. 8.

Karl Wanitzky

arhitekt in mestni stavbeni mojster z Dunaja prevzema

vsakovrstne poprave, prezidanja in nove stavbe

pod najugodnejšimi pogoji.

Pojasnila se dajo na **Marije Terezije cesti št. 12, II. nadstropje**, vsak dan od 2. do 3. ure popoldne.

725—31)

Mala oznanila.

Pod Tranco št. 2.

Veliko zalogo

Klobukov

priporoča

J. Soklič.

Pod Tranco št. 2.

Z najraznovrstnejšimi, štirikrat na dan svežimi, ukusnimi, zdravimi in slastnimi, v

slaščičarski in pekovski obrt

spadajočimi izdelki postreže točno trdka

Jakob Zalaznik

Stari trg št. 21.

Tu je dobiti vsak dan domačo potvico, vseh vrst kruh na vago, ržen kruh in prepečenec (Vanille-Zwieback).

Sukneno blago in ostanki

se prodajajo po najnižjih cenah pri

Hugonu Ihl-u

v Ljubljani, Pred škofijo št. 2.

Kavarna Malloth

(„Pri Virantu“)

na Sv. Jakoba trgu.

Podpisane se priporočam sl. občinstvu za obilen obisk moje kavarne ter zagotavljam dobre pijače ter točno postrežbo.

Z velespoštovanjem

Ivan Lekan,
kavarnar.

HOTEL Ljubljana (182)

Sv. Petra cesta št. 9.

V središču mesta, blizu južnega kolodvora, poštnega in brzojavnega urada.

LLOYD

Izborna, cenena restavracija.

20 elegantno urejenih sob.

Ukusna jedila, pristni dolenski ovišek. — Salon za veselice. — Poleti lep senčnat vrt. — Gg. trgovskim potnikom dovoljujejo se znižane cene.

Omnibus k vsakemu vlaku.

Karol Počivaunik, hotelir.

Fr. Kaiser

puškar v Ljubljani.

Selenburgove ulice št. 6 (98)

priporoča svojo veliko zalogo orožja za lov in osebno varnost, streljiva in potrebščin za lovce. Specialitete v ekspresnih puškah in pištolah, ki jih sam izdelujem. Popravki se izvršujejo v moji delavnici.

A. KUNST

Ljubljana, Židovske ulice št. 4.

Velika zaloga obuval

lastnega izdelka za dame, gospode in otroke je vedno na izbero.

Vsakešna naročila izvršujejo se točno in po nizki ceni. Vse mere se shranjujejo in zaznamujejo. Pri zunanjih naročilih blagovoli naj se vzorec vposlati.

10 gld. samo stane pri meni fin modroc na pereh (Feder-matratze) iz najboljšega blaga solidno narejen. Ne zamenjajte mojih kot najboljši znanih modrocev z onimi, kot jih n. pr. tukajšnji mizarji nepopolnoma izvršene ponujajo. Zimnice od 10 do 30 gld.; divani, otomani, garniture in vsa tapetniška dela po najnižji ceni.

Tapetniška kupčija OBREZA

v Ljubljani, Selenburgove ulice št. 1.

Josip Reich (101)

Poljanski nasip, Oske ulice št. 4

priporoča čast. občinstvu dobro urejeno

kemično spiralnico

v kateri se razparane in nerazparane moške in ženske obleke lepo očedijo. Pregrinjala vsprejmo se za pranje in crēm v pobarvanje. V barvariji vsprejema se svilnato, bombažno in mešano blago. Barva se v najnovejših modah.

Slavko Gärtner

krojaštvo

Sv. Petra cesta št. 74 Škofje ulice št. 2

priporoča svojo delavnico v obilen poset, zagotavlja solidno in točno postrežbo po nizki ceni. Moške obleke izdeluje od 3 gld. naprej. Osnajajo se cele obleke in posamezni kosi. Stalnim naročnikom krpaže brezplačno. Gg. dijakom znatno znižane cene. Za jesensko sezono bo moja delavnica razširjena in z dobrimi močmi preskrbljena, da mi bo do ugodne ustrezati vsem zahtevam čč. naročnikov.

Restavracija „Pri Zvezdi“

cesarja Josipa trg.

Velik zračni vrt, stekleni salon in kegljišče.

Priznana izvrstne jedi in pijače in skupno obedovanje.

F. Ferlinc, restavratör.

IVAN JAX

v Ljubljani, Dunajska cesta 13.

Tovarniška zaloga šivalnih strojev in velocipedov.

Geniki (104)

zastonj in poštne prosto.

Čast mi je naznanjati, da sem prevzela po smrti mojega moža Frana Toni

kovaško obrt

katero bodem nadaljevala, ter se priporočam za vsa v to stroko spadajoča dela po nizkih cenah, zlasti za nove podkove. Dobro delo in točna postrežba.

Z velespoštovanjem

Ivanka Toni (105)

v Vodmatu št. 4.

Brata Eberl

Ljubljana, Frančiškanske ulice 4.

Slikarja napisov, stavbinske in pohištvene pleskarja.

Tovarna za oljate barve, lak in pokost.

Glavni zastopnik Bartholdi-jevega originalnega karboliteja. Maščoba za konjska kopita in usnje.

Uran & Večaj

Ljubljana, Gradliške št. 8, Igriške ulice št. 3

priporočata p. n. čast. občinstvu svojo veliko zalogo vsakovrstnih

pečij in glinastih snovij

kakor tudi

štedilnikov

in vseh v to stroko spadajočih del po nizkih cenah.

Izborna apno

iz kopanega kamenja (apnenika), izvrstno izžgano, ima vedno na prodaj in v vsaki množini po običajnih cenah

Andrej Mauer

posest. apnenice v Zagorji pri Savi.

HENRIK KENDA

v Ljubljani.

Najbogatejša zaloga za šivilje.

ANTON KOŠIR

v Ljubljani, v Kolodvorskih ulicah št. 39, poleg juž. kolodvora

priporoča svojo zalogo (110)

izvrstnih jermenov za stroje

po najnižjih cenah, ravno tako jermena za šivati in vezati.

Kovčki „en gross“ gg. trgovcem po najnižjih tovarniških cenah.

Mehanik Ivan Škerl

Opekarska cesta št. 16 v Ljubljani

priporoča se p. n. občinstvu za izvrševanje vseh v njegovo naročevanje raznovrstnih obuval, katera izvršuje cenó, pošteno in iz zanesljivo trpežnega usnja od najfineše do najprostejše oblike. Mere se shranjujejo. Vnanjim naročilom naj se blagovoljno pridene vzorec.

G. Tönnies

v Ljubljani.

Tovarna za stroje, železo in kovinilivnica.

Izdeluje kot posebnost: vse vrste strojev za lesoreznilce in žage.

Prevzame celo naprave in oskrbuje parostroje in kotle po najboljši sestavi, slučajno turbine in vodna kolesa.

Maksimilijan Patai-ova naslednika F. Merala & Boneš (113)

v Ljubljani, sv. Petra cesta št. 32, ali pa sv. Petra nasip št. 27

priporočata se p. n. občinstvu za ženske in moške obleke, razparane in cele, iste se lepo očedijo; vzprejemata vsakovrstna pregrinjala, svilnate robe in trakove za pranje in pobarvanje, kakor tudi svilnato, bombažno in mešano blago vseh barv. Obleka se čisti, pere in barva hitro, dobro in po nizki ceni.

J. Hafner-jeva pivarna

Ljubljana, sv. Petra cesta št. 47.

Zaloga Gösskega marčnega piva

v sodčkih in steklenicah.

Priznana izvrstna restavracija z veliko dvorano za koncerte itd. in lepim vrtom.

Ugod je tudi iz Poljskih ulic.

Prej **J. Zor Alojzij Erjavac** Prej **J. Zor**

(115) čevljarški mojster

v Ljubljani, Čevljarske ulice št. 3

priporoča se prečast. duhovščini in slav. občinstvu za obilno naročevanje raznovrstnih obuval, katera izvršuje cenó, pošteno in iz zanesljivo trpežnega usnja od najfineše do najprostejše oblike. Mere se shranjujejo. Vnanjim naročilom naj se blagovoljno pridene vzorec.

Zajamčeno pristni kranjski brinjevec

liter po gld. 1,20 in

medenovec

liter po gld. 1.—, ki ga priporočajo zdravniki, pri

Oroslav Dolencu

trgovina z voščeno in medom

Ljubljana, Gledališke ulice 10.

Ustanovljeno leta 1847.

J. J. NAGLAS

tovarna pohištva

v Ljubljani, Turjaški trg št. 7 in Gospodske ulice (Knežji dvorec).

Zaloga jednostavnega in najfinejšega lesenega in oblaženega pohištva, zreal, strugarskega in pozlatarekega blaga, pohištvene robe, zavese, odeje, preprog, zastiral na valjeh, polknov (žaluzij). Otroški vozički, železna in vrtna oprava, nepregorne blaginje.

Anton Presker

v Ljubljani

na Sv. Petra cesti števil. 16

priporoča svojo veliko zalogo gotovih oblek za gospode in dečke, jopio za gospe, plaščev za gospe, nepremočljivih havelokov itd.

Obleke po meri se po najnovejših vzorcih in po najnižjih cenah solidno in najhitreje izgotovljajo.

M. KUNC

krojaško obrtovanje

Gospodske ulice št. 7 v Ljubljani

priporoča svojo izborne izdelke civilnih in uniformskih oblačil po meri. Bogata izber dobrega modnega blaga je vedno v zalogi; vzprejemajo se pa tudi naročila s pridejanim blagom. Fini in pravilni kroji, izborna delo in ceno postrežbo jamči obče znana zmožnost in solidnost trdke.

Fran Detter

Ljubljana, Stari trg števil. 1.

Prva in najstarejša zaloga šivalnih strojev.

Tu se tudi dobivajo vsakovrstni kmetijski stroji, kakor slamoreznilce, mlatilnice i. t. d.

Geniki zastonj in poštne prosto.

Fotografična povjemnica

J. ARMIČ

Ljubljana

Marije Terezije cesta št. 5.